

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1069

10.09.2023 (134)

Lyderystė tarp nacionalinės bendruomenės ir elitizmo

iš Michael Kühnen

LAIKO KREIPIKLIS

Europos istorija žino daugybę nuvertimų, sukilimų ir perversmų. Nemažai jų pasipuošė "revoliucijos" vardu. Tačiau kas yra revoliucija - ne kas kita, kaip smurtinis jėgų pusiausvyros pasikeitimas?

Ne - ne kiekviena nauja vyriausybė, kuri ateina į valdžią pažeisdama buvusio režimo taisykles, yra įvykusios revoliucijos išraiška; ir ne kiekviena revoliucija turi būti smurtinė. Revoliucija veikia visiškas viso dvasinio, mentalinio, etinio ir, žinoma, politinio pagrindo pakeitimas ir atnaujinimas, VISŲ vertybių perkeitimas! Po revoliucijos niekas nebėra taip, kaip anksčiau, pasikeitė visa socialinio gyvenimo koordinacijų sistema. Biblijos posakis: "Štai aš visa darau nauja!" gali simboliškai reikšti revoliucijos teiginį ir tikrovę.

Priešistorė žino vieną tokią revoliuciją: tai buvo perėjimas nuo medžiotojų ir rinkėjų gyvenimo būdo prie žemdirbių gyvenimo būdo. Ar tolesnius sukrėtimus, pavyzdžiui, miestų atsiradimą ar perėjimą iš bronzos amžiaus į geležies amžių, laikyti tikromis revoliucijomis, kurios yra svarbios istoriniu požiūriu, ar, kaip manau, logiškais šios pirmosios revoliucijos padariniais, galima palikti atvirą klausimą. Bet kuriuo atveju būtent sėslumas visiškai pakeitė požiūrį į gyvenimą ir visas vertybes, todėl jį

neginčijamai galima apibūdinti kaip revoliuciją. Daugelis rasių ir tautų - nors toli gražu ne visos - išgyveno šią revoliuciją, kuri ir šiandien tebedominuoja mūsų gyvenime, ir tokiu mastu, kurio net nesuvokiame, nes sėslios ir miestietiškos kultūros vertybės ir idėjos mums tapo natūralios.

Šioje vietoje pažymėkime, kad revoliucija neturi būti vertinama teigiamai kaip vertybė pati savaime: sveikai kultūrai nereikalinga revoliucija, nes ji atitinka ją puoselėjančių rasių ir tautų biologinę prigimtį ir gamtos dėsnius. Sedentarizacijos revoliucija, paprastai vadinama "neolito" revoliucija, vertintina teigiamai, nes ja prasideda kultūros raidos procesas. Tautos, nedalyvavusios šioje revoliucijoje, laikomos "atsilikusiomis" ir vis labiau pasirodo esančios netinkamos gyvenimui: biopolitiniu požiūriu jos iš tiesų yra puikiai prisitaikiusios prie gamtinės aplinkos, gyvena darnoje su gamta ir savo nacionaliniu charakteriu, tačiau gebėjimas ir noras kurti kultūrą taip pat yra biologinis žmogaus polinkis, kuriam šios tautos savo pačių nenaudai leido visiškai atrofuoti. Todėl nacionalsocialistiniu požiūriu, kurio tikslas - ne "grįžimas į gamtą", o pažangios kultūros, atitinkančios gamtą ir rūšį, sukūrimas, neolitinė revoliucija buvo būtina ir teigiama.

Remiantis ja, mūsų rasės gyvenimas galėjo vystytis natūraliai, o didelių sukrėtimų ir intervencijų būtų prireikę tik tuo atveju, jei kultūra būtų per daug išsigimusi, t. y. vystytusi prieštaraudama ją puoselėjančių tautų biologinei prigimčiai ir gamtos dėsniams. Atrodo, kad taip buvo ir su kitomis kultūrą turinčiomis rasėmis, pavyzdžiui, Azijos ar Amerikos indėnų civilizacijomis. Jų raida vyko be tolesnių revoliucijų, o lūžis, kurį jos taip pat patyrė, atėjo ne iš vidaus per revoliuciją, bet iš išorės per pasaulį apėmusį arijų rasės kolonializmą. Jų nelaimei, arijų rasė patyrė tolesnes revoliucijas:

Kadaiše buvusios tokios galingos senosios pažangios indoeuropiečių civilizacijos išsekusios ir išsigimusios tiek, kad tik nepaprastai gilūs įvykiai galėjo padėti sugrįžti prie gyvenimo, atitinkančio rūšį ir gamtą:

Sveikoms ir energingoms germanų tautoms buvo lemta perimti Romos palikimą ir taip atkurti bendrą arijų civilizaciją nuo tolimosios šiaurės iki Persijos sienos ir toliau. Jėgos centro perkėlimas iš Viduržemio jūros į šiaurę, kultūros lyderio pasikeitimas iš lotynų ir helenų į germanų gentis būtų buvęs gilus pjūvis pasaulio istorijoje, bet ne revoliucija, kuri būtų visiškai pakeitusi požiūrį į gyvenimą senajame pasaulyje ir pradėjusi naują erą.

Ir vis dėlto tokia revoliucija įvyko. Antikinio pasaulio organizme įsitvirtino kažkas svetimo ir grėsmingo, kas pelnėsi iš jo išsigimimo ir jį skatino, kol atsinaujinimo šauksmas tapo toks stiprus, o irimas toks gilus, kad revoliucinė bendruomenė sugebėjo sukelti pirmąją istorijoje tikrą revoliuciją mūsų Europos kultūros srityje: Tai buvo krikščionybės revoliucija, kuri naujosios pasaulėžiūros centre iškėlė

vienintelį absoliutų Dievą, šalia kurio negali būti kitų, o Bažnyčią paskelbė dieviškosios valios vykdytoja. Tuo metu, kai germanų gentims lemtingas perėjimas prie germanų genties išoriškai pasireiškė frankų valdovo Karolio, įėjusio į istoriją kaip Didysis, karūnavimu, jos jau seniai buvo paveldėjusios ne tik Cezario Romą, bet ir krikščionių Bažnyčios bei religijos Romą. Jų nenutrūkstamas gyvybingumas atnaujino ir sukūrė šimtmečius gyvavusią gyvenimo tvarką, tačiau tai lėmė ne posūkį į pažangią, gamtą ir jos rūšis atitinkančią civilizaciją, o dogmatišką, nenatūralų toliaregiškumą, vis labiau tolstantį nuo natūralių gyvenimo pagrindų ir dėsnių.

Šią raidą Nietzsche taikliai apibūdina dekadanso terminu, kuriuo jis turi omenyje būtent susvetimėjimą ir degeneraciją, t. y. apibrėžia šį terminą plačiau nei paprastai. Tačiau kadangi kultūra gali išlikti ilgalaikė tik tada, kai vystosi darnoje su gamta, sveika gyvybinė jėga maištauja prieš degeneraciją tol, kol kyla nauja revoliucija.

Visą krikščioniškųjų viduramžių istoriją galima aiškinti šiuo nuolatinio maišto požiūriu, kaip ir Šventoji inkvizicija, kuri buvo priemonė užkirsti kelią revoliucijai.

Galiausiai vėl buvo rasta revoliucinė bendruomenė, kuri inicijavo uždelstą perversmą - tai buvo masonai. Jų išorinis triumfas buvo 1789 m. Prancūzijos revoliucija, tačiau ji tapo tikra revoliucija, nauju laiko posūkiu, pakeitusiu ne tik valdžios santykius, bet ir visus gyvenimo pagrindus. Krikščioniškasis Dievas buvo išstumtas iš savo žemiškosios visagalybės, o laisvas individas atsidūrė viso gyvenimo ir jausmų centre. Kad ir kokia kilni būtų buvusi ši liberalizmo revoliucija, dėl žmogiškosios prigimties ji patyrė didžiulę nesėkmę, neįtvirtino tikrai stabilios gyvenimo tvarkos, bet krikščioniškąją prievartos tvarką pakeitė spartesniu dekadansu ir vis didėjančiu išsigimimu. Juk ši revoliucija pakeitė visus gyvenimo pagrindus ir tebeveikia mus iki šiol - po jos įvyko industrializacija, išsivystė kapitalizmas ir, kaip kraštutinė jo atžala, gimė marksizmas.

Tačiau pagrindinė Europos kultūros sferos, kuri per tą laiką atsirado visuose žemynuose ir dominavo pasaulyje savo požiūriu į gyvenimą, o ilgą laiką ir galios politikos požiūriu, problema vis dar nebuvo išspręsta: tai susvetimėjimas su kultūra ir gamta, vis spartėjanti degeneracija ir dekadansas.

Galiausiai susibūrė sąmoningai revoliucinga bendruomenė, kuri sukėlė revoliuciją, iš esmės sustabdžiusią du tūkstančius metų trukusį Europos kultūros nukrypimą: tai buvo nacionalsocialistų judėjimas, pradėjęs naują laiko posūkį ir parengęs aukštosios kultūros, atitinkančios rūšį ir gamtą, kūrimo programą.

Apibendrinkime - neolitinė revoliucija leido arijų rasei pradėti kurti kultūrą, kurios

kulminacija tapo antikinė aukštoji Helaso ir Romos kultūra Europoje (arijų kultūros Persijoje ir Indijoje ėjo kitais keliais, kuriuos nagrinėti mums būtų per daug sudėtinga). Antikinė kultūra ilgainiui išsigimė išsekus ją palaikiusių tautų - ypač romėnų - gyvybinėms jėgoms. Tai sukėlė pirmąją tikrą Europos revoliuciją, kuri ne tik atnaujino kultūrą, bet ir sukūrė visiškai naują gyvenimo tvarką, tačiau kartu sukėlė ir nukrypimą, kuris kultūrą ir gamtą visiems laikams atitolino viena nuo kitos. Ši krikščioniškoji revoliucija su išpūdingu dogmatiniu griežtumu pasinaudojo sveiku germanų tautų gyvybingumu ir, nepaisydama visų sunkumų, sugebėjo šimtmečius išlaikyti tokią tvarką.

Galiausiai po jos sekė antroji Europos revoliucija - masoniškojo liberalizmo revoliucija, kuri kilo iš pagrįsto maišto, tačiau nepripažino pagrindinės Europos kultūros problemos ir netgi ją pagilino. Nors jai nepavyko sukurti stabilios tvarkos, ji vis dėlto perkeitė senąsias vertybes, sukūrė kitokią požiūrį į gyvenimą, kuris vyrauja iki šių dienų, nors darosi vis aiškiau, kad klaidingas kelias dabar pamažu tampa ne tik mūsų kultūros, bet ir mūsų rasės mirties keliu! Tam priešinasi nacionalsocialistinė revoliucija, kuri biologinį mąstymą ir natūralias žmonių bei rasės bendrijas iškelia į viso mąstymo ir jausmų centrą, taip sukeldama naują laiko posūkį ir sudarydama sąlygas atsirasti aukštajai kultūrai, kurioje kultūra ir gamta vėl sutaikomos viena su kita ir kurioje įveikiamas dekadansas, degeneracija ir susvetimėjimas! Tai trečiasis Europos istorijos posūkis!

Su kiekviena iš šių trijų revoliucijų prasideda nauja epocha: krikščionys tai aiškiai parodė savo įkūrėjo gimimu sukurdami ir įtvirtindami naują epochą, kuri iki šių dienų pranoko šios religijos istoriją formuojančią galią.

Masonų ir liberalų revoliucija pareiškė panašią pretenziją, kai norėjo pradėti naujos eros 1 metus, paskelbdama Prancūzijos Respubliką. Jų nesugebėjimą įtvirtinti ilgalaikę valdymo tvarką parodė ir tai, kad Napoleonas jau po kelerių metų tyliai panaikino šį kalendorių.

Iš pradžių nacionalsocializmas save laikė grynai vokišku laisvės judėjimu, atsiradusiu po Pirmojo pasaulinio karo pralaimėjimo ir Versalio diktato pažeminimo. Tik ilgainiui jis suprato savo tikrąją prigimtį - rasinę revoliuciją su pasaulinėmis pretenzijomis.

Antrasis pasaulinis karas tapo nacionalsocialistinės revoliucijos viršnacionalinio uždavinio įgyvendinimo pradžia. Tačiau tik tada, kai nacionalsocializmas neteko galios ir politinės vokiečių ginklų paramos, nacionalsocialistai visur baltosios rasės buveinėse pradėjo suvokti save kaip pasaulinį revoliucinį judėjimą. Taigi kelias, kaip per paskutinę tikrą revoliuciją užtikrinti mūsų rasės išlikimą ir atvesti ją į naują suklestėjimą, yra laisvas! Tam yra visos sąlygos. Vakarų civilizacijos degeneracija, kuri dabar nuodija visą pasaulį, pažengė taip toli, kad išganymo,

išgelbėjimo ir atsinaujinimo šauksmas metai iš metų vis stipriau skamba visame pasaulyje - ir kartu su nacionalsocialistais egzistuoja pasaulinė, vieninga, revoliucinė bendruomenė, kuri užbaigs šią seniai prasidėjusią revoliuciją!

Ir vėlgi ši pasaulinės revoliucijos reikalavimą simboliškai atspindi naujo kalendoriaus įvedimas, nes kas gali geriau parodyti, kad prasidėjo nauja era, kad keičiasi visos vertybės, kad padėtas naujas pamatas pasaulio tvarkai, pagrįstai sveikomis rasėmis ir tautomis? Tačiau kokie galėtų būti šio laiko lūžio 1 metai, kada prasidėjo ši revoliucija?

Mūsų revoliucijos pradžia sunku nustatyti:

Romantizmas ir Nietzsche yra tokia pat istorinė dalis, kaip ir nacionalsocialistų partijos įkūrimas ar valdžios užgrobimas. Tačiau apie tai niekada nebuvo jokios tikros diskusijos: Po Antrojo pasaulinio karo nacionalsocialistų širdis ir jausmai nusprendė ir priėmė vienintelį teisingą sprendimą. Joks romantikas ir net Nietzsche, jokia partija ir jokia programa negalėjo inicijuoti revoliucijos, turėjusios ištaisyti du tūkstančius metų trukusias klaidas. Didžiausiam ir svarbiausiam laikų pokyčiui nuo neolito revoliucijos laikų reikėjo laiko sukūrėjo, kuris laužytų visus standartus ir savo pasirodymu iš tiesų galėtų pakeisti pasaulį. Likimo malonė vokiečių tautai padovanojo šį laiko kreipėją, ir amžina Vokietijos istorijos šlovė bus tai, kad vokiečių tauta galiausiai jį tokį suprato, pasirinko savo vadovu ir sekė paskui jį per visus pakilimus ir nuosmukius. Be Adolfo Hitlerio mūsų kultūra, o kartu su ja galbūt ir mūsų baltoji rasė, būtų mirusi taip ir negavusi dar vienos galimybės atsinaujinti; be to, būtent jis įrodė, kad tokia išsigelbėjimo ir išganymo revoliucija iš tiesų įmanoma, o jo galia, susijungusi su istorine būtinybe, pakeitė pasaulį.

Kadangi fiurerio nebėra su mumis kūnu, bet jo dvasia yra su mumis ir suteikia mums jėgų užbaigti revoliuciją, supratome, kad gyvename nauju laiku, kuris prasidėjo fiurerio Adolfo Hitlerio gimimu 1889 m. balandžio 20 d. pagal krikščioniškąjį kalendorių ir kurio pirmasis šimtmetis netrukus baigsis. Nuo pat karo pabaigos skaičiuojame fiurerio metus (JdF) ir taip pagerbiame laiko lūžį, arijų rasės gelbėtoją, mūsų fiurerį Adolfą Hitlerį!

VIZIJONIERIUS

Žodžiai apie nacionalsocialistų revoliuciją kaip apie "išganymo revoliuciją" ir Adolfą Hitlerį kaip apie "arijų rasės išganymo figūrą" pašaliečiui gali atrodyti pernelyg didingi. Norint juos suprasti, reikia tiksliai suprasti, ką reiškia "išganymas":

Išganymu mes suprantame pasiektą žinojimo, valios ir darbų vienybę, tarnaujančią etiškai vertingai idėjai. Ši išganymą gali pasiekti tiek pavieniai asmenys, tiek visos gamtinės ir kultūrinės bendruomenės. Nationalsocializmas siekia visų tautinių ir rasinių bendražygių, taip pat visų mūsų rasės žmonių, jų tautų ir valstybių, būsimą Reicho ir trokštamos Naujosios tvarkos visame pasaulyje

išganymo būsenos! Šiuo požiūriu mūsų idėja atitinka europietiškojo idealizmo tradiciją, nes išganymas reiškia gyvenimo prasmės matymą tarnaujant idėjoms ir vertybėms, bet ne pirmiausia materialinei gerovei:

Nacionalsocializmas kovoja su egoizmu ir išpažįsta bendruomenės viršenybę!

Kai kalbame apie etiškai vertingą idėją, turi būti aišku, kokia etika turima omenyje ir iš ko ji kyla:

Kiekviena revoliucija perkainoja senąsias vertybes, sukuria naują palapinę su naujomis vertybėmis ir nauja etika. Todėl nacionalsocialistinė etika, kaip krikščioniškoji etika, kyla ne iš tariamų, dogmatiškai įtvirtintų Dievo įsakymų ir ne iš individo laimės siekio, kaip masonų etika; ji pretenduoja į vykdymą ir galiojimą iš biologiškai suprantamos bendruomenės idėjos, biologinio humanizmo, kurio tikslas - rūšies išsaugojimas ir rūšies vystymasis kaip aukščiausia vertybė, iš kurios kildinama visa kita. Taigi egzistuoja vertybių hierarchija, kurios viršūnėje yra žmonių ir rasės išlikimas ir vystymasis pagal rūšį ir gamtą. Su šia vertybių hierarchija neatsiejamai susijęs išganymas, kurio siekiame. Todėl išganymo būseną galiausiai yra gyvenimas par excellence: žmogus, harmoningai integruotas į gamtą kaip žmonių ir rasės bendražygis, kuris yra įsipareigojęs išsaugoti, saugoti ir plėtoti nuostabią gyvybės įvairovę ir atitinkamai gyvena.

Jei žmonės, net ištisos tautos, valstybės ir rasės iškrenta iš išganymo, išsigimsta, atsiriboja nuo gamtos ir savo rūšies, ilgainiui jiems gresia žūtis kaip rūšiai ir visiškai asmeninio gyvenimo vertės ir prasmės tuštuma. Tokioje nelaimės būsenoje yra atsidūrusi visa mūsų rasė, bet visų pirma mūsų vokiečių tauta, kurios gyvybinis potencialas dėl to atrodo išsekęs ir kurios žmonės nebegali atpažinti jokios prasmės ar vertybių.

Tad ar ne per daug pasakytume, kad revoliucija, kuri veda mūsų rūšies žmones iš šio minusinio pasaulio, palieka mirties kelią ir atveria kelią į gyvenimą visu jo atnaujintu grožiu, orumu ir įvairove, yra išganymo revoliucija!

Ar neteisinga išskirtinį žmogų, kurio energija, genialumas, valia ir didybė padarė šią revoliuciją įmanomą, - mūsų lyderį Adolfą Hitlerį - šlovinti kaip arijų rasės gelbėtoją?! Tikrai ne!

Išganymo pergalė, kurios linkime kiekvienu pasveikinimu, vyksta dviem etapais:

Pirmajame etape nacionalsocialistų partija, kaip tautos avangardas, remdamasi konkrečia laiko programa, iškovoja valdžią ir padeda pamatus trokštamai Naujajai tvarkai. Tada partija ištirpsta, o antrajame etape išsivysto ta aukštoji kultūra, kurioje mūsų rasė, jos tautos ir mums giminingi žmonės gali visapusiškai ir laisvai išvystyti visus savo gebėjimus ir taip išgyventi neregėtą aukso amžių.

Kol kas negalime nuspėti, kaip atrodys ši nauja era. Nedidelį supratimą apie tai susidarysime, jei prisiminsime praeities pažangias mūsų rasės civilizacijas jų klestėjimo laikais ir pabandysime įsivaizduoti, kiek jų aukštumas dar būtų galėjęs padidinti mūsų dabartinės ir būsimos mokslo ir technologijų žinios!

Kai galvojame apie šią Naująją tvarką, kurios trokštame ir už kurią kovojame, nors tik mūsų palikuonys galės joje gyventi, savo ruožtu galvojame apie mūsų fiurerį, kurio meninė prigimtis ją pranašavo, o jo pasisakymai valdžios viršūnėje leido apie ją numanyti. Šiuos pasisakymus galima rasti jo monologuose, pasakytuose fiurerio būstinėje, liudijančiuose gilų laisvės, didybės ir grožio troškimą vizionieriaus Adolfo Hitlerio mintyse ir jausmuose, kuris norėjo, kad naujojo Reicho vadovais taptų meniški žmonės, pasižymintys estetiniu jausmu, kuris norėjo išugdyti žmones, įkūnijančius aukščiausias rasės ir asmenybės vertybes!

Ir šis valios genijus, šis atnaujinto pasaulio vizionierius savo gyvenimo darbu įrodė, kad žmogaus valia gali pasiekti viską - kad naujųjų laikų svajonė nėra tuščia kvailystė, bet gali būti įgyvendinta! Kiek daug pasiekė šis vizionierius ir svajotojas, taip dažnai pašiepiamas ankstyvaisiais savo gyvenimo metais?

Ir net paskutinėmis tamsiomis valandomis jo valia niekada nesvyravo. Net politiniame testamente randame ne jo tikėjimą, ne jo viltį, bet jo įsitikinimą, kad iš jo pasiaukojančios mirties ateis galia užbaigti savo darbą! Mes įvykdysime šį palikimą!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENKAMPFGRUPPE
November 1938 Ausgabe 1973 26. April 2017 22.06

Der Kampf geht weiter !

Siebing Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Marxismus, Kommunismus, Verfassung, Verfassung und Verfassung haben nicht amgehört, das Kino der gesamten Welt umarmt hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind wackere, aufrechtliche, Völker- und Kameradschaften, und es ist ein Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer wahren Völker.

Die Bewegung ist eine, nicht zu verwirren, aber die Größe des hochgeliebten Führers ist kein auch viel größer als in die Vergangenheit.

Der ewige Kampf gegen die Juden, die Völkermord - gegen alle wahren Völker (1) - zu begreifen, keine Mittel sind Ermordung, Überforderung und Rassenmord.

Ob "Jagd" oder "Jagd", die in "Waldung" oder im Braunkohl, die mit "Propaganda" bewirkt oder auf einem Schicksal ist anders Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletēnis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšnie ataskaita
Intervju su Molly

Trečioji dalis

NSK: Dažartiniai jūsų projektai aktyviai diskutuoti su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasiausias dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthefacient.com/truth.htm). Dabar jau turia 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visus dalykus, o rasti dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jaučiamas tarso archeologas, atkasinėjantis palašdota praeiti. Praeiti, kurios Jie ne-moretų šikėti į dienos šviesą. U2 informacijos ir nuotraukų antplūdį vis galime padekoti internetui. Metams bagant is įvairių žemes kampečių į paviršių šikalo šim retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the
NEW ORDER

Number 178 (197) Founded 1978 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Jagd" or "Jagd", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichsleiter Himmler

FOR DANEMARK!
MOD BOLSCHEVISM!

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Picture Book

The Poisonous
Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichsleiter Heßmann

Hitler
in Italy

HITLER
in ITALIEN
DER FÜHRER

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!

